

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

3. juuli 2019*

Avalik teenistus – EIP töötajad – Teenistusüksuste töö korraldus – Töövabastus – Juurdepääs e-postile ja arvutiühendusele – Kohtueelne menetlus – Vastuvõetavus – Õiguskindlus – Õigus olla ära kuulatud – Süütuse presumptsioon – OLAFi lõpparuanne – Põhjendamiskohustus – Vastutus – Varaline kahju – Mittevaraline kahju

Kohtuasjas T-573/16,

PT, Euroopa Investeerimispanka töötaja, esindaja advokaat E. Nordh,

hageja,

versus

Euroopa Investeerimispank (EIP), esindajad: G. Nuvoli, E. Raimond, T. Gilliams ja G. Faedo, hiljem G. Faedo ja M. Loizou, keda abistasid advokaadid M. Johansson ja B. Wägenbaur ning *barrister* J. Currall,

kostja,

mille ese, on ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks tühistada EIP 13. aprilli, 12. mai, 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta ning 6. juuni 2016. aasta ja 7. veebruari 2017. aasta otsus hageja töövabastuse kohta, EIP 18. juuni 2015. aasta otsus tõkestada hageja juurdepääs oma EIP e-postile ja arvutiühendusele ning EIP otsused mitte edastada hagejale tema palgatõendeid ja kustutada tema nimi EIP siseveebis avaldatavast organisatsiooni struktuurist, ning teiseks hüvitada hagejale väidetavalt tekitatud kahju,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen (ettekandja), kohtunikud J. Schwarcz ja C. Iliopoulos,

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 23. jaanuari 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse¹

[...]

* Kohtumenetluse keel: rootsi.

¹ Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

III. Õiguslik käsitlus

[...]

D. Sisulised küsimused

1. Tühistamisnõuded

[...]

a) Esimese väite esimene osa, mis puudutab õiguskindluse põhimõtte rikkumist

[...]

2) Esimese väite esimese osa põhjendatus

- ²³³ Olgu meenutatud, et õiguskindlus, mille lahutamatuks osaks on ettenähtavuse põhimõte (vt selle kohta 11. mai 2017. aasta kohtuotsus *Deza vs. ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, punkt 135 ja seal viidatud kohtupraktika), on liidu õiguse üldpõhimõte. Selle põhimõtte eesmärk on tagada liidu õigusest tulenevate olukordade ja õigussuhete ettenähtavus (vt 4. mai 2016. aasta kohtuotsus *Andres jt vs. EKP*, T-129/14 P, EU:T:2016:267, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika) ning see nõuab, et kõik õiguslikke tagajärgi tekitavad haldusaktid oleksid selged ja täpsed, et huvitatud isikutel oleks võimalik ühemõtteliselt teada oma õigusi ja kohustusi ning toimida sellele vastavalt (vt selle kohta 27. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus *DF vs. komisjon*, T-782/14 P, EU:T:2016:29, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika). See nõue peab olema eelkõige täidetud juhul, kui asjaomasel aktil võivad olla huvitatud isikute jaoks ebasoodsad tagajärjed (vt selle kohta 11. mai 2017. aasta kohtuotsus *Deza vs. ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, punkt 135).
- ²³⁴ Seega nõuab õiguskindluse põhimõtte esiteks, et iga akt, mille eesmärk on luua õiguslikke tagajärgi, saaks oma õigusjõu liidu õigusnormist, mis peab olema sõnaselgelt õigusliku alusena märgitud (vt selle kohta 11. mai 2017. aasta kohtuotsus *Deza vs. ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, punkt 135 ja seal viidatud kohtupraktika). See nõue kehtib ka põhjendamiskohustuse puhul (vt selle kohta 1. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus *komisjon vs. nõukogu* (C-370/07, EU:C:2009:590, punkt 55).
- ²³⁵ On tõsi, et konkreetsele sättele viitamata jätmine ei pruugi olla oluline rikkumine, kui asjaomase akti õigusliku aluse saab tuletada selle akti muudest osadest. Sõnaselge viide on siiski ilmtingimata vajalik, kui selle puudumisel ei või huvitatud isikud ja liidu kohus olla kindlad, mis on selle akti täpne õiguslik alus (14. juuni 2016. aasta kohtuotsus *komisjon vs. McBride jt*, C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 48).
- ²³⁶ Teiseks nõuab õiguskindluse põhimõte, et asjaomase akti tagajärjed oleksid ettenähtavad (vt selle kohta 12. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Health Food Manufacturers' Association jt vs. komisjon*, T-296/12, EU:T:2015:375, punkt 86).
- ²³⁷ Ettenähtavuse mõiste ulatus sõltub siiski suuresti asjaomase akti sisust, sellega reguleeritavast valdkonnast ning selle adressaatide arvust ja staatusest. Kõnealuse mõistega ei ole eeskätt vastuolus see, kui huvitatud isik peab pöörduma õigusnõustaja poole, et konkreetsetel asjaoludel mõistlikult hinnata sellest aktist tuleneda võivaid tagajärgi (vt selle kohta analoogia alusel 28. juuni 2005. aasta kohtuotsus *Dansk Rørindustri jt vs. komisjon*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 219).

- 238 Käesoleval juhul tuleb sarnaselt hagejale märkida, et töövabastuse mõistet ei ole sõnaselgelt sätestatud ei 2009. aasta personalieeskirjades ega üheski teises liidu õigusaktis. Menetlusedokumentidest ei nähtu, et sellise meetme nagu töövabastuse kasutamine oleks konkreetselt EIPs ja üldiselt liidu institutsioonides levinud või isegi teada praktika. Liati öeldi 13. märtsi ja 15. juuni 2015. aasta kohtumisel sõnaselgelt välja, et hageja töövabastus on erimeede.
- 239 Ei 13. aprilli 2015. aasta otsuses ega 12. mai 2015. aasta otsuses ei ole märgitud õiguslikku alust, millele EIP soovis hageja töövabastuse puhul tugineda. Need väga lühikesed otsused ei sisalda ühtegi õigusnormi ega asjaolu, mille abil oleks hageja saanud niisuguse õigusliku aluse tuvastada. 13. aprilli 2015. aasta otsuses viitab EIP üksnes hageja „olukorrale töökohal“, peainspeksiooni juurdlusele ning teenistuse ja hageja huvidele ning märgib ilma lähemaid selgitusi andmata, et hageja „vabastatakse ajutiselt oma tööalastest kohustustest“ ja tema personalieeskirjadest tulenevad õigused jäävad samaks. 12. mai 2015. aasta otsus on veelgi napim ja selles viidatakse vaid juurdluse läbiviimisele, hageja ja tema ülemuse heaolule ning hageja võimalikule üleviimisele teisele ametikohale.
- 240 Hoolimata sellest, et 13. aprilli ja 12. mai 2015. aasta otsustes puudus viide õiguslikule alusele hageja teenistuskohustustest vabastamiseks, ei vastanud EIP mitme kuu vältel hageja palvetele seda olukorda selgitada ning teavitas teda teenistussuhete ja haldusteenuste direktiooni direktori vahendusel üksnes sellest, et hageja teenistuskohustustest vabastamine ei kujuta endast ametist kõrvaldamist 2009. aasta personalieeskirjade artikli 39 alusel. Seega ei ole vaidluse all asjaolu, et EIP muu hulgas ei vastanud 13. märtsi 2015. aasta e-kirjale, milles hageja palus tal sõnaselgelt „viidata õiguslikule alusele“ töövabastust käsitlevas otsuses, mille EIP kavatses teha (vt eespool punkt 224). Alles 16. juunil 2015 ehk pärast 13. aprilli ja 12. mai 2015. aasta otsuste tähtaja möödumist ja hageja õigusnõustajate selgel taotlusel märkis EIP hageja töövabastuse põhjenduseks, et juhtkonnal on oma teenistusüksuste töö korraldamisel ulatuslik kaalutusõigus ja et ta peab täitma hoolitsemiskohustust.
- 241 Neil asjaoludel ei olnud hagejal oma juuraharidusest ja isegi õigusnõustajate abist hoolimata võimalik enne 16. juunit 2015 hajutada oma kahtlusi selles suhtes, millisel õiguslikul alusel 13. aprilli ja 12. mai 2015. aasta otsus tehti. Seega tuleb järeldada, et EIP jättis hageja jaoks pikalt selgusetuks, milline on nende otsuste ulatus. Seetõttu ei olnud hagejal võimalik selgelt teada oma õigusi ja kohustusi ning sellele vastavalt toimida.
- 242 See järeldus peab paika seda enam, et nagu hageja sisuliselt märgib, tõlgendus, mille EIP soovis 13. aprilli ja 12. mai 2015. aasta otsustes mõistele „(töö)vabastus“ ja väljendile „vabastatud töökohustuste täitmisest“ anda, kaldub oluliselt nende tavatähendusest kõrvale. Mõiste „vabastus“ viitab tavaliselt sellele, et lubatakse määratud ülesanne täitmata jätta. Mõiste „vabastatud“ viitab tavaliselt kohustustest vabastamisele, see tähendab et isik ei ole kohustatud määratud ülesannet täitma. Käesoleval juhul kasutas EIP mõistet „vabastus“ ja väljendit „vabastatud“, et kirjeldada määratud ülesande täitmise keeldu. Nagu EIP kohtuistungil sõnaselgelt märkis, „ei saa[nud hageja] töötada“ töövabastuse tõttu. Sellisest ebaselgusest annab tunnistust kirjavahetus hageja ja EIP vahel. Nii tõi hageja vastus 15. aprilli 2015. aasta tööalasele e-kirjale kaasa selle, et riskijuhtimise peadirektoraadi finantsriskide direktiooni direktor „kutsus ta korrale“. Viimane ei öelnud hagejale, et tal ei ole lubatud töötada, vaid üksnes, et „ta ei ole ametlikult teenistuses“ (*officially off duty*) ega ole kohustatud tööd tegema ega e-kirjadele vastama.
- 243 Järelikult, kuna 13. aprilli ja 12. mai 2015. aasta otsustes ei ole kohaldatud õiguslikku alust märgitud, on nendes otsustes rikutud õiguskindluse põhimõtet ning jäetud esitamata põhjendused.
- 244 Seevastu 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta otsuses on selgelt ja täpselt märgitud nende otsuste õiguslik alus või vähemalt need sisaldavad asjaolusid, mille abil on hagejal võimalik õiguslik alus selgelt kindlaks teha.

245 16. juuni 2015. aasta otsuses on märgitud muu hulgas järgmist:

„Mis puudutab lisaks Teie palvet töövabastuse õigusliku aluse selgitamiseks, mille Teie advokaadid esitasid 3. juuni 2015. aasta kirjas, siis juhime Teie tähelepanu sellele, et EIP-l nagu kõigil teistel liidu institutsioonidel on oma teenistusüksuste ja töötajate töö korraldamisel ulatuslik kaalutusõigus. Üheks selliseks õiguseks on töövabastuse kehtestamine, mida kasutatakse vastavalt kohtupraktikale eelkõige juhul, kui juhtkonnal tuleb seista silmitsi teenistusüksuse korra ja rahu seisukohast sobimatute juhtumitega. EIP on kohustatud sekkuma piisavalt jõuliselt ning vastama juhtumi asjaoludest tulenevalt vajaliku kiiruse ning hoolsusega, et tuvastada faktilised asjaolud ning võtta juhtumist ülevaadet omades sellest tulenevalt vajalikud meetmed.

Seetõttu sellistel asjaoludel, nagu on kõne all käesolevas asjas, võttis [EIP] hea halduse põhimõtet ja hoolitsemiskohustust järgides esiteks kiireloomulised ajutised haldusmeetmed, mida ta pidas töörahu taastamiseks vajalikuks. [EIP] tegutses nende meetmete vastuvõtmisel hoolikalt, kuna ta käsitleb isikuga seotud olukorda.

Teiseks püüdis [EIP] kiiresti tuvastada teatavaks tehtud olukordade ja süüdistuste puhul tähtsust omavad faktilised asjaolud, et otsustada täiendavate meetmete võtmine. Arvestades käesolevas asjas aset leidnud sündmuste olemust, tegutses [EIP] erilise hoolikusega.

[...]

Teie töövabastuse käesolev kinnitus põhineb peamiselt järgmisel:

- a) olulised teenistuse huvid, mille tõttu on [EIP] kohustatud võtma ametlikud kaitsemeetmed, et lahendada olukord Teie töökohal, kus Teie suhted oma ülemusega on muutunud nii väljakannatamatuks, et normaalne teenistuse toimimine ei ole enam võimalik. Osakonnal ei ole enam võimalik tegutsemist jätkata, kui Teid oma vahetust ülemusest ei lahutata;
- b) kohustus arvestada Teie ülemuse huvidega, kes tundis end Teie käitumisest ohustatud ega polnud Teie kohalolekul [EIPs] enam võimeline edasi töötama;
- c) kohustus arvestada Teie huvidega, kuivõrd juhtkonnal on kohustus kaitsta Teid isikute eest, kelle vastu Te olete süüdistuse esitanud.“

246 20. oktoobri 2015. aasta otsus „kinnitab“ hageja töövabastust ning selles on märgitud, et kohaldatud õigusliku aluse küsimus on lahendatud, ja tehakse järgmised täpsustused:

„Töövabastuse üle otsustamine on täielikult [EIP] juhtkonna pädevuses ja kuulub eelkõige [EIP] presidendi volituste ja pädevuse alla, mis talle [EIP] personali haldamiseks on ametisse nimetamise õigust omava ametiisikuna antud vastavalt [EIP põhikirja protokollile nr 5] ja EIP kodukorrale (artikli 23 lõige 3).“

247 Kuid üksnes asjaolu, et 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta otsustes on kohaldatud õiguslik alus sõnaselgelt märgitud või et hagejal on võimalik see hõlpsalt tuvastada, ei ole piisav järeldamiseks, et need otsused on õiguskindluse põhimõtte nõuetega kooskõlas. Peale selle on nõutav, et vastavalt eespool punktides 233, 234 ja 236 viidatud kohtupraktikale oleks hageja võimeline piisavalt selgelt hindama nende otsuste ulatust, eelkõige ajalist ulatust, ning tegema kindlaks, kui pikk on tema töövabastus. See nõue kehtib seda enam, et kauakestev töövabastus, mida hageja suhtes kohaldati, ei ole mitte üksnes samastatav ametist kõrvaldamise otsusega 2009. aasta personalieeskirjade artikli 39 alusel, kuna talt võetakse selle otsusega võimalus oma tööülesandeid täita (vt selle kohta analoogia alusel 16. detsembri 2015. aasta kohtuotsus DE vs. Euroopa Ravimiamet, F-135/14, EU:F:2015:152, punkt 39 ja 40), vaid sellel on ka märkimisväärselt ebasoodsad tagajärjed tema teenistusalasele, halduslikule ja majanduslikule olukorrale.

- 248 Esiteks võib selline kauakestev töövabastus, nagu hageja suhtes kohaldati, avaldada ebasoodsat mõju tema personalieeskirjadest tulenevatele õigustele. Kuna isikul ei ole lubatud töötada, siis sellist EIP töötajat nagu hageja, kes on pikka aega tööst vabastatud, ei saa 2009. aasta personalieeskirjade artikli 22 alusel hinnata ega hiljem teenete põhiselt samade personalieeskirjade artikli 23 alusel edutada.
- 249 Teiseks võib selline kauakestev töövabastus, nagu hageja suhtes kohaldati, avaldada ebasoodsat mõju tema rahalistele õigustele. See on nii ka juhul – nagu käesolevas asjas –, kui huvitatud isikule säilitatakse kogu töövabastuse ajaks tema töötasu. Tuleb nimelt märkida, et sellise EIP töötaja nagu hageja palk ei pruugi koosneda ainult töötasust, vaid võib muu hulgas hõlmata ka aasta tulemustasu, mis on ette nähtud 2009. aasta personalieeskirjade II lisas. Kuna kauakestva töövabastuse tõttu, mida hageja suhtes kohaldati, ei saa tema töötulemusi pika perioodi vältel hinnata (vt eespool punkt 245), on tal praktiliselt võimatu seda tulemustasu saada. Kuna teda ei ole sellisel juhul võimalik ka edutada (vt punkt 248), jääb ta ühtlasi ilma igasugusest palgatõusust, mis vastavalt 2009. aasta personalieeskirjade artiklile 23 kõigi edutamistega kaasneb.
- 250 Kolmandaks, kuna EIP sellisele töötajale nagu hageja, kelle suhtes kohaldatakse pikka töövabastust, ei anta ühtegi tööülesannet, võib ta töötasu säilitamisele vaatamata viidata oma mittevaraliste õiguste rikkumisele (vt selle kohta 16. detsembri 2015. aasta kohtuotsus *DE vs. Euroopa Raviamet*, F-135/14, EU:F:2015:152, punkt 42) ning ametikoha ja palgaastme vastavuse põhimõtte rikkumisele, mille kohaselt ei tohi liidu ametniku või teenistuja kohustused olla laadilt, tähtsusest ja ulatuselt selgelt väiksemad kohustustest, mis vastavad tema palgaastmele ja ametikohale (23. märtsi 1988. aasta kohtuotsus *Hecq vs. komisjon*, 19/87, EU:C:1988:165, punkt 7, ning 28. mai 1998. aasta kohtuotsus *W vs. komisjon*, T-78/96 ja T-170/96, EU:T:1998:112, punkt 104). Vastupidi EIP väidetele ei piirdu selle põhimõtte kohaldamisala sugugi üksnes teisele ametikohale määramise otsustega (vt selle kohta 8. mai 2008. aasta kohtuotsus *Kerstens vs. komisjon*, F-119/06, EU:F:2008:54, punkt 45).
- 251 Erinevalt mitte ainult 13. aprilli ja 12. märtsi 2015. aasta otsustest, mille kehtivusaeg piirdus ühe kuuga, vaid erinevalt ka 2009. aasta personalieeskirjade artiklis 39 sätestatud ametist kõrvaldamise otsusest, mille kehtivusaeg on kuni kolm kuud, välja arvatud kriminaalasjades, ei olnud 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta otsuste kehtivusaeg ajaliselt piiratud. Nendes otsustes küll märgitakse, et hageja töövabastus on ajutine, ning täpsustatakse sisuliselt, et otsus kehtib kuni teatava tulevikus toimuva sündmuseni. Kuid tuleb tõdeda, et sellise sündmuse toimumise kuupäev ei olnud nende otsuste tegemise kuupäeval piisavalt selgelt kindlaksmääratav.
- 252 16. juuni 2015. aasta otsuses oli vaid öeldud, et hageja töövabastus kestab kuni OLAFi „ametliku juurdluse“ lõppemiseni. Mõistet „ametlik juurdlus“ ei sisaldu määruses nr 883/2013 ega sellega kehtetuks tunnistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määruses (EÜ) nr 1073/1999, mis käsitleb Euroopa Pettuste vastase Ameti (OLAF) juurdlust (EÜT 1999, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 91). Seevastu ilmneb 15. juuni 2015. aasta kohtumise protokollist, et vastupidi sellele, mis nähtub hageja menetlusdokumentidest, ei viita see mõiste määruse nr 883/2013 artikli 2 lõikes 4 määratletud „haldusjuurdlusele“, vaid üldiselt OLAFi menetlusele, mille lõppedes koostatakse juurdluse aruanne. EIP teenistussuhete ja haldusteenuste direktsiooni direktor teatas sellel kohtumisel hagejale, et ta kavatses pikendada tema töövabastust, kuni ta saab kätte OLAFi aruande.
- 253 Samamoodi oli 20. oktoobri 2015. aasta otsuses vaid öeldud, et hageja töövabastus kestab kuni OLAFi „toimingute“ lõpetamiseni. Mõistet „toimingud“ ei ole sel moel kasutatud ei määruses nr 883/2013 ega sellega kehtetuks tunnistatud määruses nr 1073/1999. Eespool punktis 252 esitatud kaalutlusi silmas pidades võis hageja siiski aru saada, et sarnaselt mõistele „ametlik juurdlus“ viitab ka mõiste „toimingud“ üldiselt OLAFi menetlusele, mille lõppedes koostatakse juurdluse aruanne.
- 254 Tuleb tõdeda, et määruses nr 883/2013 ei ole OLAFi juurdluse aruande koostamiseks seatud mingit kindlat ajalist piirangut. Selles määruses on ilma lähemalt selgitamata üksnes öeldud, et OLAFi juurdluse aruanne koostatakse artikli 2 lõikes 4 määratletud haldusjuurdluse „lõpetamisel“ või „päras

[selle] lõppu“, ning uurimise kestuse suhtes ei ole konkreetset tähtaega kehtestatud. Sama määruse artikli 7 lõikes 8 on ette nähtud, et kui juurdlust ei saa lõpetada 12 kuu jooksul alates selle algatamisest, esitab OLAFi peadirektor kaheteistkuulise tähtaja lõpuks ja seejärel iga kuue kuu tagant OLAFi järelevalvekomiteele aruande, milles on märgitud põhjused ning parandusmeetmed, mida on kavas juurdluse kiirendamiseks võtta.

- 255 Avaldused, mis 15. juuni 2015. aasta kohtumisel tegi EIP teenistussuhete ja haldusteenuste direktsiooni direktor, kes soovis hageja enne 16. juuni 2015. aasta otsuse tegemist ära kuulata, kinnitavad, et OLAFi menetluse lõpetamisega seotud tähtaega on ebaselguse või ebakindluse tõttu raske ette näha. EIP teenistussuhete ja haldusteenuste direktsiooni direktor teatas sellel kohtumisel hagejale, et ta kavatses pikendada tema töövabastust, kuni ta saab kätte OLAFi aruande, ning et „loodetavasti leiab see aset enne suvepuhkusi, kuid midagi kindlat selles osas lubada ei saa, sest [EIP-l] ei ole OLAFi menetluse üle mingit kontrolli“.
- 256 Neil asjaoludel ei saanud hageja 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta otsuste ajalist ulatust piisavalt täpselt kindlaks teha. Seega ei olnud tal võimalik selgelt teada oma õigusi ja kohustusi ning sellele vastavalt toimida.
- 257 Järelikult on 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta otsustes sarnaselt 13. aprilli ja 12. mai 2015. aasta otsustele rikutud õiguskindluse põhimõtet.
- 258 Seda järeldust ei väära EIP argument, et hageja ja tema ülemuse vahelise konflikti ainumõeldav lahendus oli töövabastus, kuna hagejat ei oleks olnud võimalik teise teenistusüksusesse üle viia ega teise asutusse teenistusse lähetada. BEI ulatuslik kaalutusõigus oma teenistusüksuste töö korraldamisel, et täita neile pandud ülesandeid, ning vastavalt nendele ülesannetele nimetada ametisse oma töötajaid, ei ole nimelt piiramatult. Vastupidi, seda õigust tuleb kasutada teenistuse huvides ning järgides ametikoha ja palgaastme vastavuse põhimõtet (vt 19. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Z vs. Euroopa Kohus*, T-88/13 P, EU:T:2015:393, punkt 105 ja seal viidatud kohtupraktika), hoolitsemiskohustust, liidu õiguse üldpõhimõtteid ja huvitatud isiku põhiõiguseid (vt selle kohta 13. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *HQ vs. OCVV*, T-592/16, ei avaldata, EU:T:2017:897, punktid 26 ja 27; 2. mai 2007. aasta kohtuotsus *Giraudy vs. komisjon*, F-23/05, EU:F:2007:75, punkt 141, ning 9. oktoobri 2007. aasta kohtuotsus *Bellantone vs. kontrollikoda*, F-85/06, EU:F:2007:171, punkt 61). Kõnealune õigus ei olnud seega selline, mis oleks võimaldanud juhtkonnal eirata õiguskindluse põhimõtte või ametikoha ja palgaastme vastavuse põhimõtte nõudeid, et hageja pikaks perioodiks, mille kestust ei olnud võimalik täpselt kindlaks teha, töölt kõrvaldada, mis tõi kaasa märkimisväärselt ebasoodsad tagajärjed, mida on kirjeldatud eespool punktides 247–250.
- 259 Kui EIP oli seisukohal, et hageja käitumine on mõjuv põhjus tema ette teatamata teenistusest vabastamiseks, oleks EIP pidanud tema suhtes alustama distsiplinaarmenetlust ja ta 2009. aasta personalieeskirjade artikli 39 alusel ametist kõrvaldama. Kui EIP oli aga seisukohal ja nagu ta kohtuistungil väitis, et hageja käitumine selle sätte kohaldamisalasse ei kuulu, kuid koostöö jätkamine temaga ei ole võimalik, oleks ta pidanud kohaldatavaid eeskirju järgides hageja lepingu 2009. aasta personalieeskirjade artikli 16 alusel üles ütlema.
- 260 Seega tuleb esimese väite esimese osaga nõustuda ja sellest tulenevalt 13. aprilli, 12. mai, 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta otsused tühistada.

[...]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Investeerimispanka (EIP) 13. aprilli, 12. mai, 16. juuni ja 20. oktoobri 2015. aasta ning 6. juuni 2016. aasta ja 7. veebruari 2017. aasta otsused PT töövabastuse kohta ning EIP 18. juuni 2015. aasta otsus tõkestada PT juurdepääs oma EIP e-postile ja arvutiühendusele.**
- 2. Mõista EIP-lt mittevaralise kahju hüvitamiseks PT kasuks välja 25 000 eurot koos viivitusintressiga alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päevast määras, mida Euroopa Keskpang (EKP) kohaldab oma peamiste refinantseerimistingute puhul ja mida suurendatakse kolme ja poole protsendipunkti võrra.**
- 3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 4. Mõista kohtukulud välja EIP-lt.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Kuulutatud avalikul kohtuistungil Luxembourgis 3. juulil 2019.

Allkirjad